

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1934 til 31. Marts 1935.

Forhandlingen genoptoges.

Viggo Hansen: I forrige Rigsdags-samling fik den højtærede Landbrugsminister en Bemyndigelse til at lade paabyde Iblanding af Svinefedt i Margarine med en vis Procent. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, af hvilken Grund denne Bemyndigelse ikke er blevet udnyttet; saa vidt mig bekendt er det nemlig ikke sket.

Dernæst vil jeg gerne henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at Bestemmelsen i Svinereguleringslovens Punkt 4 angaaende Skummetmælk har medført, at Mælkekondensindustrien har faaet store Vanskeligheder med Hensyn til Fremskaffelse af Mælk, saa Virksomheden kan holdes i Gang, hvilket jo har stor Betydning saavel produktions- som beskæftigelsesmæssigt.

Ude i Leverandørkredse regner man nemlig med, at Skummetmælk fremdeles bliver et af Hovedpunkterne i Grundlaget for Tildeling af Svinekort i Fremtiden. Der blev for nogen Tid siden udsendt en Meddelelse fra Landbrugsministeriet, men den er ikke kommet til alles Kundskab, da den bl. a. ikke har været meddelt i alle Landets Blade. Jeg vil derfor gerne nu anmode Ministeren om her fra Talerstolen at fremsætte en Udtalelse om, at fremtidig Tildeling af Svinekort ikke vil komme de Producenter til Skade, som leverer Mælk til Kondensfabrikkerne.

Efter det Forslag til en Kødordning, som forleden blev forelagt i det høje Ting, udelukkes Landets bedste, ældste og største Eksportmarked, Kolding, fra at komme med. Det er i høj Grad beklageligt, at man nu, efter at Markedet under Henvisning til Mund- og Klovesygen har været lukket i to Aar, og det nu endelig er blevet aabnet igen, finder Anledning til atter at unddrage Kolding Eksportmarked sine naturlige Eksistensmuligheder ved at fremsætte et saadant Forslag. Jeg gør opmærksom paa, at der er vel ingen By her i Landet, der har ofret saa meget paa sine Markedsforhold som Kolding, og der er vel ingen, der har en Plads saa godt beliggende. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister, at han vil modtage eller maaske selv stille et Ændringsforslag til

det omtalte Forslag, saa det, her er foreslaaet, ikke bliver til Virkelighed. Jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister, selv om han er valgt i Ringkøbing, dog ogsaa har en lille Smule tilovers for Vejle Amt.

Gerda Mundt: Jeg vil gerne over for den højtærede Justitsminister have Lov til at henstille, at der foretages væsentlige Forandringer inden for Retsplejen, hvor den drejer sig om Børn og unge. Det er et Omraade, som jeg ved har Ministerens Interesse. Det er ingenlunde et nyt Problem, for der har verseret adskillige Skrivelser angaaende disse Spørgsmaal mellem Københavns Værgeraad, som nu er afgaaet ved Døden, Magistratens I. Afdeling og Justitsministeriet, og der er gjort adskillige forgæves Forsøg paa ad administrativ Vej at finde en god Løsning.

Jeg vil ogsaa minde den højtærede Justitsminister om, at der i Februar Maaned 1931 skete en Henvendelse til Ministeren — det var efter Afholdelsen af et stort offentligt Møde, hvor Hovedtaleren var Dommer Hvidberg og Dirigenten den nuværende Formand for Danske Kvinders Nationalraad, Fru Gloerfelt-Tarp. Der blev vedtaget en Resolution, som den 19. Februar blev overgivet Justitsministeren, og den lyder saaledes:

„Flere Hundrede Mænd og Kvinder samlede til Møde i København den 11. Februar 1931 om „Børn og unge overfor Politi og Ret“ udtaler enstemmigt Ønsket om, at der snarest muligt i Danmark oprettes en Ungdomsdomstol.“

Der vedtages jo mange Resolutioner mellem Aar og Dag, men jeg tror alligevel, at den højtærede Justitsminister ikke har glemt det Tilsagn, han den Gang gav om at tage Sagen under Overvejelse, heller ikke Udtalelsen om, at han eventuelt vilde fremsætte et Forslag om disse Forhold.

Om Sagens Realitet vil jeg gerne ud fra mine Erfaringer gennem 10 Aar have Lov til at sige et Par Ord. Ikke for at klage over, at der ikke bliver taget tilstrækkeligt hensynsfuldt paa Børnene og de unge af Politi og Domstole. Jeg har, efter det jeg har set, faaet overordentlig stor Agtelse for det samvittighedsfulde og dygtige Arbejde, som bliver udført af vort Kriminalpoliti, og det er ogsaa langt fra min Tanke at fremføre en Kritik af de høje Dommere. Der er snarere en Tilbøjelighed til — i bedste Mening — at tage for lemfældigt paa disse Sager. Og det forstaar Politiet ogsaa til en vis Grad. Det er ikke saa